

Τριώδιον

Ψυχοσάββατον

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀποκρέω εἰς τὸν
Ὅρθρον.

Ἦχος πλ. β'. Τῷ Σαββάτῳ Πρωΐ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀνλίσθῃσονται.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιланθρώπως, πάντα
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν
ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον
Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ
τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ
ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ
πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες
Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ
σωτηρία.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ
Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ
σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς
ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς
στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς
δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι,
τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας,
καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων,
βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης, ἐξέστησαν
τυράννους, καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον
τὸν Βελίαρ, ὁμολογία Χριστοῦ, ὁ ἐνισχύσας
αὐτούς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'. Ἀυτόμελον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε
Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν
προστασίαν αἰτοῦμεν, σπλαγχνίσθητι
εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν
ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς
ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω καὶ γώ,
τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς
πρόβατον ἐγὼ εἰμι, ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ,
καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με,
καὶ εἰκόνι σου θεῖα τιμήσας, παραβάσει
ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας
εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ'
ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος
ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ
στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον
τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον
σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν
πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου,
καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ,

ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ
δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς
κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον,
παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος,
εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ,
ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς
καὶ θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει
σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς
ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα,
εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν
ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὔροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή
εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ
ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ
διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων
σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων,
τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν
τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ
παρ' αὐτῶν πρᾶχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ
ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ
δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους
κατασκήνωσον ἐν ταῖς ἀβλαῖς σου, καθὼς
γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ
πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ
ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει
φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει
φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,
Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς
ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῆθός με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν

σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὧδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τριωδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ Θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύνω.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν.

The Patriarchal Typikon indicates, as usual, that the entire canon be sung. Typically in parishes only the Katavasias are chanted. This day does not present normal Katavasias, and the Heirmoi/Katavasias of the canon are so obscure that most of them do not appear in the published Heirmologia. Therefore, rather than present the texts of those Heirmoi, which thematically have nothing to do with the Saturday of the Souls, I have chosen instead to present Ode ix in its entirety, edited for the enrichment and edification of both chanters and listeners. Since Saturday of the Souls is not a great feast, Ode ix is, as usual, preceded by the Magnificat.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ωιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ὑψος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὁ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰσμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ
Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν
τῆς Αἰπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἐνθα εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία,
τῶν Ἀγίων σου Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ'
αἰῶνος, κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καὶ
ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῆναι καταξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς θεομηνία, θανατικῶν ἐκτριβέντας,
κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ
ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης
θαλάσσης πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστὲ
ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀύλισθήσονται.

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας καὶ
νεανίσκους, νέους καὶ ἐφήβους, παῖδας,
καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρενικὴν φύσιν
τε καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, οὓς
προσελάβου πιστοὺς.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι
ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, ἀλλ'
εἷς τῇ φύσει πέλει, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ
Πνεῦμα, τοῖς τρισοφαέσιν ιδιώμασι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου· γεννᾷς γὰρ
τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως, τὸν

τροφοδότην τοῦ κόσμου, ἀνακλίνεις τὸν τοῦ
παντὸς συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν
ἡμῶν Πανάμωμε.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ
Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν
τῆς Αἰπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων
ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους,
ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ
ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ
σοῦ.

Ἑτερον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ανάπαυσον τοὺς δούλους σου, ἐν
χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη,
λύπη ὁμοῦ καὶ στεναγμός, ἴλαθι ὡς
φιλόανθρωπος, ἅπερ ἐν βίῳ ἡμαρτον· μόνος
γὰρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων,
νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως
πρέσβευε, ὑπερ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν
θηγόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων
δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ πάντων
τε τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι,
τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Οἱ Αἱνοὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες Ἀδελφοί, τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες, καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές, καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ τὸ τέλος ὁψώμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός, καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρῶμα σκωλήκων καὶ φθορά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστέα ἡμῶν, ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς τάφους κατίδωμεν, ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ εὐλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρὺς; ἢ ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτὴρ πάντων ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν, τί μάτην ταράττεται, ὁ πηλός, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί οὐ λογιζεται ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἰ οὖν πηλὸς ἐσμέν ἄνθρωποι, τί προστετήκαμεν τῇ γῇ; καὶ εἰ Χριστοῦ ἐσμέν σύμφυτοι, τί οὐ προστρέχομεν αὐτῷ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν ἐπίκτητον καὶ ῥέουσιν ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἀφθάρτῳ, ἀκολουθοῦντες;

ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ τῇ χειρὶ σου πλάσας τὸν Ἀδὰμ, καὶ στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτὴρ, καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας τε, πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωὴν, αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, μεταγράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἡχοῖ, καταξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἄιδου καταλύσας τὴν ἰσχύν, θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἄιδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἄξιοι, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Δόξα. **Τοῦ Τριωδίου.**

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὥς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἡκούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ

ὥς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται,
πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός.
Τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν
ταῖς τῶν ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ
πνεύματα τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**
Ἦχος β'.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ
ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ
ὁ Προφήτης, "Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός
ἐν δικαιοσύνῃ."

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν

σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίνωμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς
εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον θεϊκῆς
χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ
Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων
κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ
ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατάσχεσιν
δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν·
σύ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου
Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον
ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν
ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν
ἄϊδιον πιστοῖς δέδωκας, ἐν ἣ κατὰταξον,
τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως,
τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν
ἀγαθότητι, ὥς μόνος ἀναμάρτητος,
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἵνα διὰ

πάντων, ὑμνήταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστέ γινώσκοντες ἱκετεύομεν. Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι, θελητῆς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτε ὄφρις ἰὸν ἐξηρεύεατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῇ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἔδωρῆσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν. Προφήτας ἐξαπέστειλας, Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρῦξαί σου τὰ μεγαλεῖα, καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. Μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ τεκούσῃ σε.

Ἀνάπαυσον Κύριε ψυχάς, ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιланθρώπως, πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.